

พระราชบัญญัติการ เก็บเงินรัชชูปการ พุทธศักราช ๒๔๖๒ พระราชกำหนด

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอัฐมรามาธิบดินทร ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติการเก็บเงินรัชชูปการ พุทธศักราช ๒๔๖๒ ให้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๔๖๒

มาตรา ๒ ในพระราชบัญญัติการเก็บเงินรัชชูปการ พุทธศักราช ๒๔๖๒ ให้ใช้คำว่า "กรมการคลัง" แทนคำว่า "กรมการคลัง" และให้ใช้คำว่า "กรมการคลัง" แทนคำว่า "กรมการคลัง" และให้ใช้คำว่า "กรมการคลัง" แทนคำว่า "กรมการคลัง"

คำว่า "เงินรัชชูปการ" ให้พึงเข้าใจว่า
บรรดาเงินซึ่งบุคคลต้องถวายหลวง ตาม
ที่ได้กำหนดไว้ใน พระราชบัญญัติ
คำว่า "กฎหมาย" ให้พึงเข้าใจว่า
ข้อบังคับที่จะให้ การ เป็น ไป ตาม พระ
ราชบัญญัติ ซึ่งเสนามาตย์ขึ้น โดยได้รับ
พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ ใช้ เติ
ได้ ระบอบใน หนังสือราชกิจจานุเบกษา

กำหนดอัตราเงินรัชชูปการ
มาตรา ๓ อัตราเงินรัชชูปการ ให้มี
กำหนดเก็บอย่าง สูงเพียงคนหนึ่ง บัด ๖ บาท
ส่วน อัตราร้อยค่าราชการ ซึ่งได้ กำหนดให้
เก็บไว้ ก่อน วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๔๖๒
ให้ถือ ประหนึ่ง เหมือนว่า เป็น อัตราร้อยค่า
ไว้ โดย พระราชบัญญัติ นี้ แต่ให้ เสนามาตย์
มี อำนาจ ที่จะยกอัตรา ในท้องที่ใด เช่น
ว่าจะลด อัตราร้อยค่า หรือ จะเพิ่ม อัตราร้อยค่า
เมื่อใด ประกาศ ออก กำหนด อัตราร้อยค่า ใน หนังสือ
ราชกิจจานุเบกษา แล้ว แต่ไม่ ให้เกิน
คนหนึ่ง บัด ๖ บาท

กำหนดบุคคลซึ่งต้องถวายเงินรัชชูปการ
มาตรา ๔ บุคคลซึ่งต้องถวายเงินรัชชูปการ
มีดังนี้
๑. บุคคลซึ่งมีอายุตั้งแต่ ๑๕ ปีบริบูรณ์
๒. บุคคลซึ่งมีสัญชาติไทย
๓. บุคคลซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย
๔. บุคคลซึ่งมีทรัพย์สินสุทธิเกิน ๑๐๐ บาท
๕. บุคคลซึ่งมีรายได้เกิน ๑๐๐ บาท
๖. บุคคลซึ่งมีอาชีพการงาน
๗. บุคคลซึ่งมีฐานะทางเศรษฐกิจ
๘. บุคคลซึ่งมีฐานะทางสังคม
๙. บุคคลซึ่งมีฐานะทางวัฒนธรรม
๑๐. บุคคลซึ่งมีฐานะทางศาสนา

แจ้งความของ สภาอากาศสยาม

ขอโรคภัย ประมาดถา น้เป็นภานิค
ซึ่ง องค์ สมเด็จ พระ สัมมา สัมพุทธเจ้า
บรมศาสดาจารย์ของเราเหล่าพุทธศาสด
นิกชน, ได้คิดไว้ หมายความว่า
" ความ ปราศจาก โรค, เป็นลาภ อัน
ใหญ่ยิ่ง "

ธรรมดาบุคคลต้องประสงค์ความ
ปราศจากโรค, เพราะถ้าโรคภัยเบียด
เบียนแล้ว, ก็ไม่สามารถจะขงชีวิต
ไว้ ให้ยืนนาน, ทั้งในเวลาที่มีชีวิตอยู่
ก็ไม่สามารถจะประกอบกิจการหาเลี้ยงชีพ
ให้เป็นประโยชน์ แก่คนและชาติบ้านเกิด
เมืองมารดาได้

เราผู้นับถือพระพุทธศาสนามาย่อมเชื่อ
ว่าถ้าเราทำบุญกุศลแล้ว ก็ได้นัดดีนำมา
ซึ่งอายุวัฒนะ คือความปราศจากโรค
นั่นเอง ก็ถ้าเราให้เงินแก่สภาอากาศ
สยาม ผู้ตั้งใจปฏิบัติกิจการบำบัดโรค
ของประชาชนไม่ว่าชนใดทัวไปตั้งหน้าตั้ง
ถหลังจะหวังได้ว่า การบริจาครเพื่อ
ช่วยการบำบัดโรคโดยทรงถนอม คง
เป็นคุณส่วนมาทำให้ตัวเราปราศจากโรค
เป็นแน่แท้

เพื่อให้ สภาอากาศสยามรุด ท้าพิช
ได้อย่าง กว้าง ขวาง เป็น ประโยชน์ แก่
ประชาชนทัวไป จึงนี้ ยัง ต้อง การ
ทุนรอน อีก มากเวลานี้ สภา มี โรง พยา
บาลอยู่ โรง เลือดคือ โรงพยาบาล สุพา
ดงกรณ ก็ต้องการเงินไว้สำหรับ
ดำเนินการรักษาพยาบาลในสถานทั้งนี้
มี ๒ ไม่ต่ำกว่าแสนบาท แปลว่าต้องมี
สมาชิกสามัญ ผู้ให้เงินประจำปีละ ๑๐
บาทนั้นหมื่นคน หรือมีสมาชิกสามัญ
ผู้ให้เงินประจำปีละ ๑๐๐ บาทนั้น พันคน
จึงจะนับว่ามีรายได้ ว่าการ ใช้จ่ายสำ
หรับ โรงพยาบาล ๗ ารณ อยุ่ของแ
นอน

แต่ ต้อง เข้าใจ ว่า มี โรง พยา บาล
ณกรุงเทพฯ แต่โรงเดียว นั้น จะเรียก
ว่าทำการบำบัดโรคให้แก่ประ ชาชนทัว
พระราชอาณาเขตมิได้โดย คนใน
มณฑล ภาค พายัพ มณฑล อุบล,
ร้อยเอ็ด, อุตร, มณฑลบุรีรัมย์คนนั้นจะ
รักษาตัวที่ กรุงเทพฯ ๗ อย่างไร ได้ เค้า
ย่อมไม่สะดวกยิ่งนัก ฉะนั้นได้ แคนผู้ ซึ่งมี
ทุนรอนมากแต่เก็บยังไม่หนักยังเดินทาง
ได้เท่านั้น สภาอากาศสยามจึงต้องและม
ความประสงค์ จะตั้ง โรงพยาบาลของ
สภาฯ ในเมืองต่างๆ ทัวพระราชอาณา

เขตร์ เคจะทำได้เมื่อมีรายได้ มาก
คือมี ผู้รักษา เป็นสมาชิก เป็นที่ ขวน
๖. กายหลายหมื่นคน หรือมีผู้ บริจาค
กุศลให้เงิน รักษา เป็นจำนวน มากๆ

นอกจากนั้น สภา ยังมี นำ ที่ สะสม
เครื่องยาและ เครื่องใช้ ในการ พยายาม
ไว้ สำหรับถ้ามีการถูกเงินจากใด กระทำ
การช่วยเหลือผู้ รับทุกข์ ได้ทันที เช่น
เมื่อมีอุทกภัย ซึ่งเราได้เห็นมาแล้ว
เมื่อเกิดภัยนี้เองถ้า สภาอากาศมีทุนรอน
มากแล้ว แล้ว ก็คง ไม่ คดง นิ่งเฉย คงได้
ออกช่วยเหลือผู้รับทุกข์ทันที ก็คงด้วย
นี้ สภาจึงจะรีบทำเพราะอะไรได้เพราะไม่
มีทุนนั่นเอง

ที่กล่าวมานี้ก็เพื่อแสดงให้เห็นโดย
ย่อว่า สภาอากาศยังต้องการเงินอีก
มากหลาย และถ้าได้เงินมาแล้วคงไม่
เก็บนิ่งเฉย มีทางที่จะใช้ ให้เป็นประ
โยชน์แก่จริงแก่ประชาชน กำหนดทาง
ไว้ไว้แล้วถ้าสามารถจะทำประโยชน์ให้
เห็นทันตาทีเดียว ขอจะให้ ได้เงิน
มาเกิด

ชนโดยมากในกรุงเทพฯ คงได้ เห็น
หรือ รู้ สึก แล้ว ว่า โรง พยาบาลสุพา
ดงกรณของสภาฯ ทำประโยชน์ เพียงใด
ขอให้ นึกดู เกิดว่า ถ้าได้ มี โรงพยาบาล
เช่นนี้ ใน เมืองต่างๆ ทัวพระราชอาณา
เขต จะเป็น ประโยชน์ แก่ประชาชนใน
พระราชอาณาจักร์ สยามทัว ไปสักปาน
ใดนักก็สุดหม่นอกก็คงต้องเรา ใจเป็นแน่
เพราะ ฉะนั้นขอเชิญท่านทั้งหลายซึ่ง
ยังมีใจ ใจเป็นสมาชิกสภาอากาศสยาม
จงรีบเข้าเป็นสมาชิกเป็นการทำกุศลซึ่ง
ไม่ต้องเสียเงินมากมายเท่าใด เคจะ
ช่วยทำประโยชน์ ได้อย่างแท้จริง

สำหรับผู้ที่ มี ผลประโยชน์รายได้
ประจำเดือน จะรับได้เงินเดือนจาก
รัฐบาลหรือใดทางใดก็ได้ ได้ประจำ
เดือนละ ๕๐ บาท เข้าเป็นสมาชิกสามัญ
ต้องออกเงินปีละ ๑๐๐ บาท แปลว่า
เดือน ๑ ต้องออก ๘๓ สตางค์ กับ ๗/๑๐
แห่งสตางค์เท่านั้น ไม่น่าจะนับว่าเหลือ
ถ้าถึง เดือน ๑ คงเหลือเงิน จาก
การใช้จ่ายสัก ๗๓ สตางค์เป็นแน่ คงดู
หนึ่งเสียสัก ๒ ครั้งก็คุ้มแล้ว

สำหรับ ผู้มีรายได้ ค้าง ๕๐๐ บาท ขึ้น
ไปน่าจะเปนวิสัยสมาชิกได้ เพราะ
ต้องออกเงินปีละ ๑๐๐ บาท ก็แปลว่า
เดือน ๑ ต้องออก ๘ บาท ๑๑ สตางค์กับ
๑ ใน ๑๐ แห่งสตางค์ ในจำนวนเงิน
๕๐๐ บาทจะ ไม่เหลือ สัก ๘ บาท ที่ เดียว
หรือ , น่าจะเหลือบ้าง

กรรม การ สภาฯ มิได้ มี ความ ประ
สงค์ จะกระเกณฑ์ ให้ผู้หนึ่งผู้ ใดเข้าเป็น
สมาชิก เมื่อไม่เต็มใจ แต่เห็นว่ามี

พระบาท สมเด็จ
ราชทานพระราช
การ บัญญัติว่า ค
และในประกาศพร
ราชทานแก่ประชา
กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔
สมาชิกใน สภาการ
ด้วย พระราชนิยม
ที่ผู้ เป็นใหญ่ เป
ทของกรมการกรม
รักนำให้ ราชารส
เป็น สมาชิกของสภา
เพื่อ ให้ช่วยเหลือใ
คือสำหรับผู้ที่อยู่
จะ เข้า เป็นสมาชิก ก
มายังหรือมา พุด จาก
การสภาอากาศสยาม
ลาใหม่ อาจนับว่าถ
นำมาซึ่งความเกี่ยว
นำกรมเจ้า กระทรวง
ความบอกเล่าละรับเงิน
ป็นสมาชิก แต่ สง
กิจการสภาฯ สดสยาม
ทางสะดวกยิ่งขึ้นเป็น
ส่วนสำหรับ ผู้ซึ่ง อยู่
มหานครนั้น กรรมกร
ตกลงกับอุปราช สมุห
สงเงิน และ บอกความ
สมาชิก ที่ พระคลัง มณฑล
หวัดใด ทัวไป แต่เจ้า
ว่าการมณฑลหรือ ทว่าการ
จัดการต่อไปให้ คดงไม่
อีกอย่างใด

แต่ ต้อง เข้าใจ ว่า มี โรง พยา บาล
ณกรุงเทพฯ แต่โรงเดียว นั้น จะเรียก
ว่าทำการบำบัดโรคให้แก่ประ ชาชนทัว
พระราชอาณาเขตมิได้โดย คนใน
มณฑล ภาค พายัพ มณฑล อุบล,
ร้อยเอ็ด, อุตร, มณฑลบุรีรัมย์คนนั้นจะ
รักษาตัวที่ กรุงเทพฯ ๗ อย่างไร ได้ เค้า
ย่อมไม่สะดวกยิ่งนัก ฉะนั้นได้ แคนผู้ ซึ่งมี
ทุนรอนมากแต่เก็บยังไม่หนักยังเดินทาง
ได้เท่านั้น สภาอากาศสยามจึงต้องและม
ความประสงค์ จะตั้ง โรงพยาบาลของ
สภาฯ ในเมืองต่างๆ ทัวพระราชอาณา

แต่ ต้อง เข้าใจ ว่า มี โรง พยา บาล
ณกรุงเทพฯ แต่โรงเดียว นั้น จะเรียก
ว่าทำการบำบัดโรคให้แก่ประ ชาชนทัว
พระราชอาณาเขตมิได้โดย คนใน
มณฑล ภาค พายัพ มณฑล อุบล,
ร้อยเอ็ด, อุตร, มณฑลบุรีรัมย์คนนั้นจะ
รักษาตัวที่ กรุงเทพฯ ๗ อย่างไร ได้ เค้า
ย่อมไม่สะดวกยิ่งนัก ฉะนั้นได้ แคนผู้ ซึ่งมี
ทุนรอนมากแต่เก็บยังไม่หนักยังเดินทาง
ได้เท่านั้น สภาอากาศสยามจึงต้องและม
ความประสงค์ จะตั้ง โรงพยาบาลของ
สภาฯ ในเมืองต่างๆ ทัวพระราชอาณา

แต่ ต้อง เข้าใจ ว่า มี โรง พยา บาล
ณกรุงเทพฯ แต่โรงเดียว นั้น จะเรียก
ว่าทำการบำบัดโรคให้แก่ประ ชาชนทัว
พระราชอาณาเขตมิได้โดย คนใน
มณฑล ภาค พายัพ มณฑล อุบล,
ร้อยเอ็ด, อุตร, มณฑลบุรีรัมย์คนนั้นจะ
รักษาตัวที่ กรุงเทพฯ ๗ อย่างไร ได้ เค้า
ย่อมไม่สะดวกยิ่งนัก ฉะนั้นได้ แคนผู้ ซึ่งมี
ทุนรอนมากแต่เก็บยังไม่หนักยังเดินทาง
ได้เท่านั้น สภาอากาศสยามจึงต้องและม
ความประสงค์ จะตั้ง โรงพยาบาลของ
สภาฯ ในเมืองต่างๆ ทัวพระราชอาณา

แต่ ต้อง เข้าใจ ว่า มี โรง พยา บาล
ณกรุงเทพฯ แต่โรงเดียว นั้น จะเรียก
ว่าทำการบำบัดโรคให้แก่ประ ชาชนทัว
พระราชอาณาเขตมิได้โดย คนใน
มณฑล ภาค พายัพ มณฑล อุบล,
ร้อยเอ็ด, อุตร, มณฑลบุรีรัมย์คนนั้นจะ
รักษาตัวที่ กรุงเทพฯ ๗ อย่างไร ได้ เค้า
ย่อมไม่สะดวกยิ่งนัก ฉะนั้นได้ แคนผู้ ซึ่งมี
ทุนรอนมากแต่เก็บยังไม่หนักยังเดินทาง
ได้เท่านั้น สภาอากาศสยามจึงต้องและม
ความประสงค์ จะตั้ง โรงพยาบาลของ
สภาฯ ในเมืองต่างๆ ทัวพระราชอาณา

แต่ ต้อง เข้าใจ ว่า มี โรง พยา บาล
ณกรุงเทพฯ แต่โรงเดียว นั้น จะเรียก
ว่าทำการบำบัดโรคให้แก่ประ ชาชนทัว
พระราชอาณาเขตมิได้โดย คนใน
มณฑล ภาค พายัพ มณฑล อุบล,
ร้อยเอ็ด, อุตร, มณฑลบุรีรัมย์คนนั้นจะ
รักษาตัวที่ กรุงเทพฯ ๗ อย่างไร ได้ เค้า
ย่อมไม่สะดวกยิ่งนัก ฉะนั้นได้ แคนผู้ ซึ่งมี
ทุนรอนมากแต่เก็บยังไม่หนักยังเดินทาง
ได้เท่านั้น สภาอากาศสยามจึงต้องและม
ความประสงค์ จะตั้ง โรงพยาบาลของ
สภาฯ ในเมืองต่างๆ ทัวพระราชอาณา

แต่ ต้อง เข้าใจ ว่า มี โรง พยา บาล
ณกรุงเทพฯ แต่โรงเดียว นั้น จะเรียก
ว่าทำการบำบัดโรคให้แก่ประ ชาชนทัว
พระราชอาณาเขตมิได้โดย คนใน
มณฑล ภาค พายัพ มณฑล อุบล,
ร้อยเอ็ด, อุตร, มณฑลบุรีรัมย์คนนั้นจะ
รักษาตัวที่ กรุงเทพฯ ๗ อย่างไร ได้ เค้า
ย่อมไม่สะดวกยิ่งนัก ฉะนั้นได้ แคนผู้ ซึ่งมี
ทุนรอนมากแต่เก็บยังไม่หนักยังเดินทาง
ได้เท่านั้น สภาอากาศสยามจึงต้องและม
ความประสงค์ จะตั้ง โรงพยาบาลของ
สภาฯ ในเมืองต่างๆ ทัวพระราชอาณา

แต่ ต้อง เข้าใจ ว่า มี โรง พยา บาล
ณกรุงเทพฯ แต่โรงเดียว นั้น จะเรียก
ว่าทำการบำบัดโรคให้แก่ประ ชาชนทัว
พระราชอาณาเขตมิได้โดย คนใน
มณฑล ภาค พายัพ มณฑล อุบล,
ร้อยเอ็ด, อุตร, มณฑลบุรีรัมย์คนนั้นจะ
รักษาตัวที่ กรุงเทพฯ ๗ อย่างไร ได้ เค้า
ย่อมไม่สะดวกยิ่งนัก ฉะนั้นได้ แคนผู้ ซึ่งมี
ทุนรอนมากแต่เก็บยังไม่หนักยังเดินทาง
ได้เท่านั้น สภาอากาศสยามจึงต้องและม
ความประสงค์ จะตั้ง โรงพยาบาลของ
สภาฯ ในเมืองต่างๆ ทัวพระราชอาณา

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า
พระราชบัญญัติการเก็บเงินรัชชูปการ
พุทธศักราช ๒๔๖๒ และให้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๕
พฤษภาคม ๒๔๖๒

มาตรา ๖ ในพระราชบัญญัติการเก็บเงินรัชชูปการ พุทธศักราช ๒๔๖๒ ให้ใช้คำว่า "กรมการคลัง" แทนคำว่า "กรมการคลัง" และให้ใช้คำว่า "กรมการคลัง" แทนคำว่า "กรมการคลัง"

มาตรา ๗ ในพระราชบัญญัติการเก็บเงินรัชชูปการ พุทธศักราช ๒๔๖๒ ให้ใช้คำว่า "กรมการคลัง" แทนคำว่า "กรมการคลัง" และให้ใช้คำว่า "กรมการคลัง" แทนคำว่า "กรมการคลัง"

มาตรา ๘ ในพระราชบัญญัติการเก็บเงินรัชชูปการ พุทธศักราช ๒๔๖๒ ให้ใช้คำว่า "กรมการคลัง" แทนคำว่า "กรมการคลัง" และให้ใช้คำว่า "กรมการคลัง" แทนคำว่า "กรมการคลัง"

มาตรา ๙ พระราชบัญญัติการเก็บเงินรัชชูปการ พุทธศักราช ๒๔๖๒ ให้ใช้คำว่า "กรมการคลัง" แทนคำว่า "กรมการคลัง" และให้ใช้คำว่า "กรมการคลัง" แทนคำว่า "กรมการคลัง"

มาตรา ๑๐ พระราชบัญญัติการเก็บเงินรัชชูปการ พุทธศักราช ๒๔๖๒ ให้ใช้คำว่า "กรมการคลัง" แทนคำว่า "กรมการคลัง" และให้ใช้คำว่า "กรมการคลัง" แทนคำว่า "กรมการคลัง"

มาตรา ๑๑ พระราชบัญญัติการเก็บเงินรัชชูปการ พุทธศักราช ๒๔๖๒ ให้ใช้คำว่า "กรมการคลัง" แทนคำว่า "กรมการคลัง" และให้ใช้คำว่า "กรมการคลัง" แทนคำว่า "กรมการคลัง"

มาตรา ๑๒ พระราชบัญญัติการเก็บเงินรัชชูปการ พุทธศักราช ๒๔๖๒ ให้ใช้คำว่า "กรมการคลัง" แทนคำว่า "กรมการคลัง" และให้ใช้คำว่า "กรมการคลัง" แทนคำว่า "กรมการคลัง"

